

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Brno-venkov rozhodl soudcem Mgr. Vladimírem Hromkem ve věci

žalobce: **Dr. Karel Rott**, narozený dne 22. 4. 1964,
bytem Dominínská 624/32, Praha,

zastoupený JUDr. Petrem Šťovíčkem Ph.D.,
advokátem v Praze, Malostranské náměstí 5/28,

proti
žalované:

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO: 01312774,
se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha,

zastoupená prof. JUDr. Miroslavem Bělinou CSc.,
advokátem v Praze, Pobřežní 370/4,

o nahrazení projevu vůle,

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít se žalobcem tuto smlouvu o převodu pozemků dle zákona o půdě:

Česká republika – Státní pozemkový úřad
IČO: 013 12 774
se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
(dále jen „Převodce“)

a

Dr. Karel Rott
nar. dne 22. 4. 1964
bytem Dominínská 624/32, 154 00 Praha 5 - Slivenec
(dále jen „Nabyvatel“)

uzavírají tuto smlouvu o převodu pozemků podle zákona o půdě:

1.

Česká republika – Státní pozemkový úřad má jako převodce v příslušnosti hospodaření parc. č. 440/4 v k. ú. Nebovidy u Brna, obec Nebovidy, zapsaný u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrálního pracoviště Brno-venkov.

2.

K uspokojení restitučního nároku Nabyvatele touto smlouvou Převodce převádí bezúplatně na Nabyvatele pozemky v čl. 1. této smlouvy a Nabyvatel uvedené pozemky přijímá do svého výlučného vlastnictví.

Dr. Karel Rott je držitelem platného restitučního nároku pocházejícího z rozhodnutí Pozemkového úřadu čj. PÚ 113/91/7.

3.

Vlastnické právo k převáděnému pozemku, včetně všech součástí a příslušenství, přechází na nabyvatele vkladem do příslušného katastru nemovitostí.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12.826 Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Petra Šťovíčka, Ph.D., advokáta v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 22. 2. 2022 se žalobce domáhá, aby soud nahradil souhlasný projev vůle žalované s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu pozemku p. č. 440/4 v k. ú. Nebovidy u Brna (dále „pozemek p. č. 440/4“), který je ve vlastnictví žalované, k uspokojení jeho restitučního nároku. Uvádí, že je dědicem po svém otci Janu Červeném, nar. 5. 5. 1940, naposledy bytem Na Cihelně 341/14, Praha 5 – Velká Chuchle, který byl držitelem restitučních nároků, které nabyl dědictvím po Anně Wildmannové, nar. 20. 2. 1911, naposledy bytem Prvomájová 110/8, Praha 5 – Radotín, která byla oprávněnou osobou podle § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále „zákon o půdě“).
2. Restituční nárok odvozuje žalobce zejména z rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha ze dne 25. 3. 2005, č. j. PÚ 113/91/7. S žalovanou vede ohledně svých restitučních nároků celou řadu soudních sporů. Pravomocné rozsudky vydané ve těchto věcech, včetně rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 2019, č. j. 28 Cdo 595/2019-757, svědčí o tom, že postup žalované byl vůči žalobci liknavý a svévolný. Celková hodnota restitučních nároků činí dle pravomocného rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 24. 8. 2018, č. j. 6 C 62/2018-411, částku 7.986.000 Kč, do podání žaloby soudy pravomocně rozhodly o restitučních nárocích žalobce v hodnotě 4.886.811,66 Kč.
3. Žalobce i jeho právní předchůdci opakovaně žádali žalovanou o převod náhradních pozemků, v žádostech ale nebyli úspěšní i když se opakovaně zúčastňovali veřejných nabídek náhradních pozemků. Předmětem tohoto soudního řízení jsou pak nemovitosti, které jsou způsobilé uspokojit zbývající část restitučního nároku žalobce.
4. Žalovaná popřela oprávněnost žaloby. Uvedla, že pozemek p. č. 440/4, o jehož převod žalobce žádá, je v požadovaném rozsahu nepřevoditelný, neboť je funkčně spojený se stavbou (domem) na pozemku p. č. 441 v k. ú. Nebovidy u Brna (dále „pozemek p. č. 441“). Přes požadovaný pozemek prochází jediná přístupová cesta k domu, stejně jako k obslužnému prostranství kolem něj. Tato skutečnost je zachycena rovněž v mapových podkladech. Žalovaná poukazuje i na to, že žalobce vede souběžně celou řadu soudních řízení, v řízeních s pozemky libovolně disponuje, žaloby bere zpět a podává nové. V projednávané věci netvrdí ani neprokazuje žádný zvláštní zájem. V této souvislosti je dle žalované potřeba posoudit, zda není nárok žalobce převyššen zájmem třetí osoby, která pozemek dlouhodobě a nerušeně užívá.
5. Žalobce v reakci na vyjádření žalované uvedl, že požadovaný pozemek je v katastru nemovitostí vedený jako orná půda a je zemědělsky využitelný. Tvrzení o funkčním spojení se sousedním pozemkem a užívání jeho vlastníky neodpovídají skutečnosti, neboť ti jsou vlastníky i jiného pozemku přímo sousedícího s komunikací, proto nelze bez dalšího tvrdit, že by přístup k jejich domu na pozemku p. č. 441 nebyl zajištěn. Upozorňuje rovněž na to, že žalovaná nabízí restitučním pozemky nepřístupné či zcela nevhodné. Dne 9. 6. 2022 doložil žalobce znalecký posudek k ocenění předmětu řízení. K závěrům, které z něj vyplývají, žalovaná uvedla, že je až do vyjádření svého odborného útvaru činí spornými.
6. Ve vyjádření ze dne 29. 6. 2023 žalovaná upozornila, že žalobci bylo zatím nepravomocně v dalších řízeních vyhověno ohledně pozemků, jejichž cena převyšuje jeho restituční nárok o cca 200.000 Kč. Ocenění pozemku považuje v zásadě za správné, nicméně definitivní stanovisko bude moci učinit až po zhodnocení odpovědí znalkyně na doplňující dotazy.

7. Žalobce soudu podáním ze dne 18. 7. 2022 sdělil, že na žalobě trvá, neboť dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o celém jeho restitučním nároku. Má za to, že pozemek je převoditelný, neboť je na něm v současné době zemědělsky hospodařeno.
8. Při jednání soudu setrvali žalobce i žalovaná na názorech vyjádřených v předchozích podáních. Žalobce, uvedl, že požadovaný pozemek je dle územního plánu nezastavitelný, jedná se o zemědělskou ornou půdu, je s ním zemědělsky nakládáno. Žalovaná poukázala na to, že mezi ní a žalobcem není sporu, že žalobce je oprávněnou osobou, že má dosud nevyřádaný restituční nárok, že vůči němu postupovala liknavě a svévolně, a tedy že má právo domáhat se náhradního pozemku. Zopakovala tvrzení, že na části pozemku se nachází pozemní komunikace a jeho vydání žalobci by tak přicházelo v úvahu pouze pokud by část pozemku zahrnující pozemní komunikaci byla oddělena.
9. Za účelem zjištění skutkového stavu provedl soud dokazování listinami, ze kterých učinil následující skutková zjištění.
10. Z rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu ze dne 25. 3. 2005, č. j. PÚ 113/91/7, které nabylo právní moci dne 5. 4. 2005, soud zjistil, že paní Anna Wildmannová není vlastníkem pozemků PK p. č. 735 (KN p. č. 835/1, 735/2, 735/3), PK p. č. 793, PK p. č. 794 (KN p. č. 794/1, 794/2), PK p. č. 795 (KN p. č. 795/1, 795/2), PK p. č. 846 (KN p. č. 846/1, 846/2), PK p. č. 849 (KN p. č. 849/1, 849/2), PK p. č. 859 (KN p. č. 859/1, 859/2, 859/3), PK část p. č. 823 (KN p. č. 823/1, 823/2, 823/3) a PK část p. č. 832 (KN p. č. 832/1, 832/2) vše v k. ú. Velká Chuchle, neboť nedošlo k uzavření dohody o vydání pozemků a jejich vydání brání překážka podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona o půdě. Podle tohoto rozhodnutí přísluší paní Anně Wildmannové náhrada za tyto pozemky podle § 11 odst. 2 a § 17 zákona o půdě, případně náhrada podle § 16 zákona o půdě. Nemovitosti přešly do vlastnictví státu výkupem podle zák. č. 46/48 Sb. na základě výměru zemědělského odboru ONV Praha – jih, č. j. zem. 476/56 ze dne 14. 3. 1956, tedy způsobem, který naplňuje restituční titul podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o půdě.
11. Z potvrzení Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 32 D 974/2006-102 bylo zjištěno, že restituční nárok na nemovitý majetek v k. ú. Velká Chuchle nabyt v dědickém řízení po Anně Wildmannové, nar. 20. 2. 1911, zemřelé 11. 7. 2006, Jan Červený, r. č. 400505/068.
12. Z potvrzení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 16. 10. 2017, č. j. 32 D 519/2017-437, bylo zjištěno, že žalobce nabyt v řízení o pozůstalosti po Janu Červeném, nar. 5. 5. 1940, zemřelém 17. 4. 2017, do svého výhradního vlastnictví nevyplacené restituční nároky evidované u Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu, plynoucí, mimo jiných, i z rozhodnutí č. j. PÚ 113/91/7.
13. Z výroku I. rozsudku Okresního soudu Rychnov nad Kněžnou ze dne 24. 8. 2018, č. j. 6 C 62/2018-411, který nabyt právní moci dne 6. 10. 2018, soud zjistil, že hodnota nevydaných pozemků podle shora uvedeného rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha činí pro stanovení výše restituční náhrady 7.986.000 Kč.
14. Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 2019, č. j. 28 Cdo 595/2019-757, se podává, že Nejvyšší soud potvrdil závěry soudů nižších stupňů, které hodnotily přístup žalované při uspokojování restitučních nároků žalobce jako liknavý a že po žalobci nelze spravedlivě požadovat další účast ve veřejných nabídkách.
15. Z dopisu Jana Červeného Pozemkovému fondu ČR ze dne 23. 9. 1998 bylo zjištěno, že tímto dopisem vyzval Jan Červený k vydání náhradního pozemku v k. ú. Velká Chuchle s tím, že je oprávněnou osobou dle rozhodnutí Pozemkového úřadu PÚ 113/91/2 ze dne 20. 3. 1998.
16. Z žádosti ze dne 2. 10. 2017 vyplývá, že žalobce požádal prostřednictvím svého právního zástupce o převod zemědělského pozemku p. č. 8567 v k. ú. Vrbovec podle § 11a zákona o půdě. Rozhodnutím Státního pozemkového úřadu ze dne 7. 11. 2017, zn. SPU

458977/2017/523100/Sch, byla žádost o převod pozemku zamítnuta. Obdobné žádosti podal žalobce i ohledně pozemků v k. ú. Nejdek z 12. 12. 2017 (č. l. 39-41), k. ú. Jirny z 5. 2. 1018 (č. l. 41-43) a k. ú. Mníšek pod Brdy z 11. 2. 2018 (č. l. 43-45). Z žádosti založené na č. l. 45-46 soudního spisu se podává, že žalobce požádal rovněž o převod pozemků v k. ú. Lahovice, Nedvězí u Říčan a Dubeč.

17. Z výpisu z katastru nemovitostí ohledně pozemku p. č. 440/4 soud zjistil, že se jedná o pozemek o rozloze 2581 m², druh pozemku orná půda, jehož vlastníkem je žalovaná.
18. Ze stručné tabulky výpisu z registru zemědělských dotací soud zjistil, že u pozemku p. č. 440/4 je uvedena společnost Bobrava a. s. se sídlem Modřická 205, 664 48 Moravany.
19. Znaleckým posudkem č. 130/12-2022, zpracovaného znalkyní Ing. Jarmilou Tichou, byla cena pozemku p. č. 440/4 v k. ú. Nebovidy u Brna a porostu na něm oceněna podle vyhlášky č. 182/188 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., podle stavu ke dni 24. 6. 1991 na celkovou částku 17.110 Kč. K dotazu soudu znalkyně následně korigovala zjištěnou cenu na 17.112,50 Kč (č. l. 316 soudního spisu). K dotazu soudu ohledně znaleckého posudku žalovaná uvedla, že nezpracovávala vlastní posudek a má za to, že by v návaznosti na doplňující odpovědi znalkyně k posudku mohla učinit posudek nesporným, což následně učinila.
20. Z mapového výřezu z katastrální mapy (č. l. 60), výpisu z katastru nemovitostí (č. l. 61), ortofotomapy (č. l. 62) a leteckého snímku (č. l. 63) soud zjistil umístění pozemku p. č. 440/4 ve vztahu k pozemkům p. č. 440/2 a p. č. 441, včetně průběhu cesty k těmto pozemkům a stavbám, které se na nich nacházejí, v mapových podkladech a terénu.
21. Z nájemní smlouvy č. 2 N 04/23 ze dne 1. 4. 2004, její přílohy č. 1, dodatku č. 9 ze dne 17. 6. 2013 a jeho příloh, uzavřených mezi žalovanou jako pronajímatelem a společností Bobrava a. s. IČO 60747668, se sídlem Modřická 205, Moravany, jako nájemcem, soud zjistil, že uvedený pozemek je žalovanou pronajímán za účelem provozování zemědělské výroby.
22. Ze sdělení Radima Urbánka a Jaroslavy Urbánkové k dotazu soudu ohledně nezbytnosti přístupu k nemovitosti p. č. 441 a budově na něm stojící přes pozemek p. č. 440/4 vyplývá, že přístup k uvedeným nemovitostem je zajištěn i jiným způsobem.
23. Z informace o pozemku p. č. 440/4 v k. ú. Nebovidy u Brna z 21. 9. 2023 zjistil, že jeho vlastníkem je nadále žalovaná. Z ortofotomapy zachycující pozemek p. č. 1476/46 v k. ú. Bělá u Děčína a seznamu pozemků nabízených žalovanou k převodu soud zjistil, že je žalovanou k převodu nabízen i pozemek zahrady za rodinným domem.
24. Okresní soud Brno-venkov usnesením ze dne 15. 11. 2022, č. j. 34 C 53/2022-172, řízení přerušil do pravomocného skončení řízení vedeného u Městského soudu v Praze sp. zn. 25 Co 338/2022. Usnesením ze dne 24. 1. 2023 č. j. 34 C 53/2022-185, potvrzeným usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2023, č. j. 15 Co 44/2023-202, pak Okresní soud Brno-venkov rozhodl o pokračování v řízení, neboť usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2022, č. j. 25 Co 338/2022-374, uvedený soud rozhodl o zrušení rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
25. Žalovaná následně opět navrhla přerušování řízení do pravomocného skončení řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 40 C 178/2018, případně do pravomocného skončení řízení vedeného u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 15 C 145/2021. Okresní soud Brno-venkov tomuto návrhu usnesením ze dne 14. 7. 2023, č. j. 34 C 53/2022-301, nevyhověl.
26. Při jednání dne 25. 9. 2023 žalobce uvedl, že řízení u Obvodního soudu pro Prahu 9 bylo skončeno a nárok žalobce v něm projednáváný nebyl uspokojen. Žalovaná rekapitulovala průběh řízení u Okresního soudu v Karlových Varech s tím, že k uspokojení restitučního nároku žalobce pravděpodobně nedojde ani v tomto řízení.

27. Soud zamítl návrh žalované na provedení důkazu místním šetřením a znaleckým posudkem jako nadbytečný, ze stejného důvodu zamítl i provedení důkazu veřejnými nabídkami dle návrhu žalobce. Místní šetření shledal soud nadbytečným, když charakter pozemku i případný přístup k sousední nemovitosti byl dostatečně prokázán již provedenými důkazy. Další znalecký posudek k ocenění předmětného pozemku k důkazu nebyl proveden, když cena pozemku byla učiněna účastníky řízení nespornou a dříve avizovaný znalecký posudek nebyl nakonec žalovanou zpracován. Jako nadbytečný soud hodnotil návrh na provedení důkazu veřejnými nabídkami, když tvrzení žalobce o jeho předchozí účasti ve veřejných nabídkách byla nesporná.
28. Podle § 4 odst. 1 zákona o půdě je oprávněnou osobou *státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1.*
29. Podle § 9 odst. 1 zákona o půdě *nárok uplatní oprávněná osoba u pozemkového úřadu a zároveň vyzve povinnou osobu k vydání nemovitosti. Povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou do 60 dnů od podání výzvy dohodu o vydání nemovitosti. Podle odst. 4 tohoto ustanovení nedojde-li k dohodě podle odstavce 1, rozhodne o vlastnictví oprávněné osoby k nemovitosti pozemkový úřad.*
30. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě *oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním nebo převodem práva podle § 13 odst. 8 písm. b), se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.*
31. Podle § 11b zákona o půdě nárok oprávněných osob uvedených v § 4, kterým podle tohoto zákona *nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 nebo 2, jejich dědiců a právních nástupců lze vypořádat, nestanoví-li zákon jinak, převedením pozemku, který je výhradně v příslušnosti hospodaření pozemkového úřadu.*
32. Podle judikatury Nejvyššího soudu se oprávněná osoba může domáhat vydání či převodu náhradních pozemků, které si sama vybere, i když neprošly veřejnou nabídkou žalované, tehdy, pokud bude prokázáno, že se žalovaná chovala vůči nároku oprávněné osoby liknavě a svévolně (viz rozsudek velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, č. j. 31 Cdo 3767/2009).
33. Z provedených důkazů vyplývá a mezi účastníky není sporné, že žalobce je oprávněnou osobou podle § 11 zákona o půdě a že má na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha ze dne 29. 3. 2005, č. j. PÚ 113/91/7 nárok na vydání náhradních pozemků za pozemky v k. ú. Velká Chuchle, které nebylo možné podle zákona o půdě vydat. Mezi účastníky rovněž není sporu o hodnotě restitučního nároku a o tom, že žalovaná při vypořádání nároku žalobce postupovala liknavě a svévolně, z čehož plyne právo žalobce domáhat se náhradního pozemku. Sporů není rovněž o tom, že pozemek p. č. 440/4 je ornou půdou ve vlastnictví žalované, stejně jako o ocenění uvedeného pozemku pro účely vypořádání restitučního nároku na částku 17.115,50 Kč.
34. Mezi účastníky řízení tak zůstala sporná pouze otázka, zda pozemek p. č. 440/4 splňuje kritéria převoditelnosti. Na podkladě provedené dokazování neshledal žádný důvod, pro který by byl nárokovaný pozemek na žalobce nepřevoditelný.
35. Podle setrvalé judikatury Nejvyššího soudu je při posuzování otázky, zde je požadovaný pozemek vhodný k převodu jako náhradní pozemek podle § 11a zákona o půdě, nutno hodnotit, zda převodu nebrání některá ze zákonných překážek uvedená v § 11 odst. 1 zákona o půdě, anebo v § 6 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů. Se zřetelem na konkrétní skutkové okolnosti projednávaného případu, byť i s přihlédnutím k širším souvislostem konkrétní věci, je třeba rovněž zkoumat a zohlednit otázku zatížení pozemku právy třetích osob, možnosti hospodaření na takovém pozemku, zákonného zákazu převodu pozemku atd. Podle judikatury Nejvyššího soudu tedy platí, že ani oprávněná

osoba, vůči níž stát postupoval liknavě či svévolně, se nemůže neomezeně domáhat převodu jakéhokoliv zemědělského pozemku z vlastnictví státu (obdobně viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. 28 Cdo 3080/2021).

36. Soud na podkladě provedení dokazování neshledal žádný důvod, pro který by nárokovaný pozemek nebylo možno na žalobce převést. Z dokazování výpisem z katastru nemovitostí nplyne, že by byl pozemek p. č. 440/4 zatížen věcnými právy či právy třetích osob, které by znemožňovaly jeho převod.
37. Jak již uvedl Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 9. 11. 2021, č. j. 28 Cdo 2871/2021, překážkou vydání pozemku podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě může být i funkční souvislost pozemků se stavbou. Podstatná je existence vzájemné provázanosti funkcí mezi jednotlivými objekty či pozemky. Za takové situace je nezbytné zvážit konkrétní skutkové podmínky a ověřit, zda lze pozemek převést bez toho, aby byla dotčena jeho funkční provázanost s ostatními pozemky anebo stavbami.
38. Ohledně stěžejní argumentace žalované, že se na převáděném pozemku nachází přístupová cesta k pozemku p. č. 441 a stavbě na něm, soud konstatuje, že byť z náhledu ortofotomapy a leteckého snímku je patrné, že se na části pozemku p. č. 440/4 cesta skutečně nachází, neznamená to bez dalšího, že pozemek p. č. 440/4 nelze převést. Námitka žalované, že se jedná o jedinou přístupovou cestu ke shora specifikovaným sousedním nemovitostem, tedy takovou, na základě které je třeba dospět k závěru o funkčním propojení uvedených nemovitostí, byla vyvrácena sdělením vlastníků uvedených nemovitostí, Radima a Jaroslav Urbánkových. Ti jednoznačně uvedli, že přístup k domu na pozemku p. č. 441 je zajištěn jinak. Argumentace žalované, že část pozemku p. č. 440/4 tvoří s vedlejším pozemkem a stavbou na něm funkční celek je tak lichá.
39. Provedeným dokazováním, zejména nájemní smlouvou č. 2 N 04/23 ze dne 1. 4. 2004, bylo rovněž prokázáno, že na pozemku lze zemědělsky hospodařit. Zájem žalobce na převodu pozemku současně dle soudu jednoznačně převyšuje zájem třetí osoby, která si pozemek spolu s množstvím dalších za účelem zemědělského hospodaření pronajímá. V této souvislosti považuje soud za významnou rovněž skutečnost, že žalovaná vůči žalobci dříve postupovala liknavě a svévolně (totožně viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 8. 7. 2019, č. j. 33 C 273/2017-691), a je tedy výrazně dán zájem na tom, aby co nejdříve došlo k nápravám všech křivd způsobených totalitním režimem vůči žalobci, resp. jeho předchůdcům.
40. Soud rovněž nezjistil, že by pozemek p. č. 440/4 byl předmětem jiného řízení stejného druhu, soud proto nemusel zkoumat případnou kolizi řízení.
41. Hodnota pozemku p. č. 440/4 byla oceněna posudkem znalkyně Ing. Jarmily Tiché č. 130/12-2022 na částku 17.112,50 Kč, přičemž celková hodnota nároku žalobce činí částku 7.986.000 Kč. Obě uvedené částky jsou mezi účastníky nesporné. V řízení o nahrazení projevu vůle žalované ze stejného restitučního nároku žalobce, vedeném u Okresního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 40 C 178/2018, nebylo žalobci pravomocně vyhověno, řízení vedené u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 15 C 145/2021 není dle databáze infoSoud dosud pravomocně skončeno. Z uvedeného rozsudku Okresního soudu pro Prahu 9 soud zjistil, že dosud byl žalobce ze svého restitučního nároku pravomocně uspokojen co do částky 5.698.467,73 Kč, zůstatek nároku tak činí 2.287.532,50 Kč. Vzhledem k tomu, že soudu nejsou známa jiná řízení, která by ohledně restitučního nároku žalobce byla v mezidobí pravomocně ukončena, dospěl k závěru, že hodnota převáděného pozemku v tomto řízení nepřesahuje hodnotu zbývající výše restitučního nároku žalobce.
42. Protože soud ve vztahu k pozemku p. č. 440/4 neshledal žádnou překážku převoditelnosti, žalobě v plném rozsahu vyhověl a nahradil souhlas žalované s převodem tohoto pozemku.

43. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobce, který byl v řízení plně úspěšný, má právo na náhradu nákladů řízení, které účelně vynaložil k uplatnění svého práva proti žalované. Při stanovení výše odměny soud vycházel z tarifní hodnoty vydávaného pozemku, tj. z částky 17.112,50 Kč, odměna za jeden úkon právní služby tak podle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, činí 1.820 Kč. Zástupce žalobce soudu vyúčtoval náklady zastoupení spočívající ve vykonání 5 úkonů právní služby podle § 11 advokátního tarifu spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, podání žaloby a vyjádření k výzvě soudu a účasti při soudních jednáních ve dnech 13. 6. 2022 a 25. 9. 2023. ke každému úkonu náleží paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, je třeba odměnu a náhrady navýšit o 21 % této daně. Celkem činí náklady řízení žalobce částku 12.826 Kč.
44. Náhradu cestovného dle vyúčtování zástupce žalobce soud nepřiznal, neboť soudu nebyl předložen kompletní velký technický průkaz vozidla, z něhož by soud mohl ověřit spotřebu vozidla.
45. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto dle § 160 odst. 1 o.s.ř. když soud neshledal důvody pro stanovení lhůty delší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu Brno-venkov.

Nesplní-li dobrovolně povinná strana povinnost stanovenou tímto vykonatelným rozhodnutím, může se strana oprávněná domáhat jeho soudního výkonu nebo exekuce.

V Brně dne 8. listopadu 2023

Mgr. Vladimír Hromek v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Jeschkeová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.12.2023, ve výroku II. vykonatelnosti dne 20.12.2023. Připojení doložky provedla Jitka Jeschkeová dne 31.01.2024.